

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

κατά

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 23, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ) 1008/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με κοινούς κανόνες εκμετάλλευσης των αεροπορικών γραμμών στην Κοινότητα, έχει την έννοια ότι, στο πλαίσιο ηλεκτρονικού συστήματος κρατήσεων όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη, το καταβλητέο τελικό αντίτιμο πρέπει να σημειώνεται σε κάθε αναγραφή των τιμών των υπηρεσιών αερομεταφορών, περιλαμβανομένης και της πρώτης αναγραφής τους.
- 2) Το άρθρο 23, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 1008/2008 έχει την έννοια ότι, στο πλαίσιο ηλεκτρονικού συστήματος κρατήσεων όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη, το καταβλητέο τελικό αντίτιμο πρέπει να σημειώνεται όχι μόνο για την υπηρεσία αερομεταφοράς την οποία έχει επιλέξει ο πελάτης, αλλά και για κάθε υπηρεσία αερομεταφοράς της οποίας εμφανίζεται ο ναύλος.

(¹) EE C 71 της 8.3.2014, σ. 2.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2015 [αίτηση του Oberster Patent- und Markensenzat (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Arne Forsgren κατά Österreichisches Patentamt

(Υπόθεση C-631/13) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Έννοια του «δραστικού συστατικού» — Πνευμονιοκοκκικό εμβόλιο συζευγμένο — Παιδιατρικά φάρμακα — Φορέας πρωτεΐνης — Ομοιοπολικός δεσμός)

(2015/C 073/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Patent- und Markensenzat

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Arne Forsgren

κατά

Österreichisches Patentamt

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 1, στοιχείο β', και 3, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται, καταρχήν, στη χορήγηση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για δραστικό συστατικό, στην περίπτωση κατά την οποία το εν λόγω δραστικό συστατικό συνδέεται μέσω ομοιοπολικού δεσμού προς άλλα δραστικά συστατικά τα οποία περιέχονται στη σύνθεση φαρμάκου.
- 2) Το άρθρο 3, στοιχείο β', του κανονισμού 469/2009 έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στη χορήγηση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για δραστικό συστατικό του οποίου η δράση δεν περιλαμβάνεται στις θεραπευτικές ενδείξεις οι οποίες καλύπτονται από τους όρους της άδειας κυκλοφορίας στην αγορά.

- 3) Το άρθρο 1, στοιχείο β', του κανονισμού 469/2009 έχει την έννοια ότι φορέας πρωτεΐνης συζευγμένος προς αντιγόνο πολυσακχαρίτη μέσω ομοιοπολικού δεσμού μπορεί να χαρακτηριστεί ως «δραστικό συστατικό» υπό την έννοια της διατάξεως αυτής μόνον εάν αποδεικνύεται ότι παράγει αφεαυτού φαρμακολογική, ανοσολογική ή μεταβολική δράση η οποία καλύπτεται από τις θεραπευτικές ενδείξεις της άδειας κυκλοφορίας στην αγορά, στοιχείο το οποίο αποκείται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει βάσει του συνόλου των πραγματικών περιστάσεων της διαφοράς της κύριας δίκης.

(¹) EE C 61 της 1.3.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2015 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ryanair Ltd κατά PR Aviation BV

(Υπόθεση C-30/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 96/9/ΕΚ — Νομική προστασία των βάσεων δεδομένων — Βάση δεδομένων η οποία δεν προστατεύεται ούτε με το δικαίωμα του δημιουργού ούτε με το δικαίωμα ειδικής φύσεως — Συμβατικός περιορισμός των δικαιωμάτων των χρηστών της βάσεως δεδομένων)

(2015/C 073/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ryanair Ltd

κατά

PR Aviation BV

Διατακτικό

Η οδηγία 96/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1996, σχετικά με τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων, έχει την έννοια ότι δεν εφαρμόζεται σε βάση δεδομένων η οποία δεν προστατεύεται δυνάμει της οδηγίας αυτής ούτε βάσει του δικαιώματος του δημιουργού ούτε βάσει του δικαιώματος ειδικής φύσεως, με αποτέλεσμα τα άρθρα 6, παράγραφος 1, 8 και 15 της εν λόγω οδηγίας να μην εμποδίζουν τον δημιουργό μιας τέτοιας βάσεως δεδομένων να θέσει συμβατικούς περιορισμούς στη χρήση της από τρίτους, με την επιφύλαξη του ισχύοντος εθνικού δικαίου.

(¹) EE C 135 της 5.5.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 9ης Ιανουαρίου 2015 [αίτηση του Cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — RG (*) κατά SF (*)

(Υπόθεση C-498/14 PPU) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Απαγωγή παιδιού — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Άρθρο 11, παράγραφοι 7 και 8)

(2015/C 073/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Bruxelles

(*) Πληροφορίες που διεγράφησαν ή αντικαταστάθηκαν στο πλαίσιο της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και/ή εμπιστευτικότητας.